

[Julin.]

hederne vil trække de Følehorn, man strakte ud paa Skolemødet, til sig igen. Vi tror ikke, at det danske Folk vil have Folk som Professor Arup eller Folketingsmand Bomholt til at raade for deres Børns Opdragelse i Skolen.

Men man har nu set, hvor skæbnsvangert det er at lade Folkeskolen blive en ren og skær Statsinstitution, saa man fra oven af kan bestemme hele dens aandelige Indhold. Skolen kan ikke undvære Menigheden, Kirke og Skole maa staa sammen i den Kamp, der nu er indvarslet, og kan Forbindelsen ikke knyttes intensivt, intimt, mellem Folkeskolen, som den nu er, og Kirken, saa maa Kirken selv bygge sine Skoler, saaledes som det er sket i andre Lande. Vi hører ikke til dem, der imødeser denne Ordning med Glæde; vi mener, at det vil baade vort Folk bedst, at Stat og Kirke ogsaa gennem Skolen kan fortsætte det frugtbare Samarbejde, der hidtil er gennemført. Men skal de proklamerede Ideer nyde Fremgang i Skolen, saa maa Forbindelsen brydes for Livets Skyld, baade nationalt og kristeligt.

Jeg skal slutte med at sige, at for nogen Tid siden skrev den for sine fritænkeriske Anskuelse saa bekendte Forstander for Lærerhøjskolen, det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen i Bladet „Rød Ungdom“, Organet for de unge socialdemokratiske Organisationer, en Artikel, som sluttede med en kraftig Salut. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at citere nogle ganske faa Linier:

„Kristendommen er, naar den ses efter i Sømmene, en Oldtidsopfattelse, der ramler som et Korthus for et ringe kritisk Pust. Socialismen derimod er en moderne Samfundsopfattelse, der bestandig er i Pagt med Tidens Fremskridt i Videnskab, Teknik, Kunst og Livsbelysning.“

Man ved næsten ikke, om man skal le eller græde, naar man læser sliig naiv og barnlig Snak; men sørgeligt er det, at en Mand med sliige Anskuelse staar som Leder af Danmarks Lærerhøjskole, og vi gør klogt i at regne med den Fare, der ligger heri. Jeg frygter ikke for, at Lærerhøjskolens Forstander med sit kolde Pust

skal blæse Kristendommen bort, men i Kraft af sin meget betroede Stilling som Leder af Lærernes Skole kan det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen indirekte og direkte maaske nok gøre et Undermineringsarbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning ved forrige Talerskitte i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde henvendt til det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, at det var Venstres tidligere Formand Madsen-Mygdal, der var Valutacentralens Fader. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Venstre har aldrig, hverken da vi havde Madsen-Mygdal til Formand eller siden, benægtet vor Part af Ansvar for Valutacentralen, men jeg vil minde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om, at ved Valutacentralens Gennemførelse, ved dens senere Udvikling o. s. v. har det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Parti sammen med det radikale Venstre haft Flertal i denne Sal, følgelig maa de ogsaa have Part i, hvad der er sket paa dette Omraade.

Nørskov: Jeg ønsker først at berøre en Sag, som flere Gange er fremdraget her i Tinget, men som, saa vidt jeg ved, endnu ikke har fundet sin Løsning. Ferskvandsfiskeriforeningen og andre fiskerinteresserede har længe ønsket offentliggjort en Fortegnelse over de ferske Vande, som tilhører Staten, ogsaa for at faa Klarhed over, hvordan hvert enkelt Areal anvendes, f. Eks. med Hensyn til Forpagtningstid og Forpagtningsafgift og den eventuelle Kontrol med Driften, som Staten udøver. Staten ejer utvivlsomt adskillige baade større og mindre ferske Vande og har Fiskeriretten hertil, og det interesserer mange Mennesker at se en Fortegnelse over disse Ferskvandsarealer. Jeg vil derfor spørge den nye Minister for Søfart og Fiskeri eller den højtærede Landbrugsminister, idet jeg ikke er klar over, hvilken af de to ærede Ministre dette Spørgsmaal vedrører, om en saadan